

- zasądzenie od strony pozwanej następujących kwot z wyżej wymienionych powodów:
 - na rzecz Marca Folschette'a kwoty w wysokości 219 210 EUR (słownie: dwieście dwadzieścia cztery tysiące dwadzieścia pięć euro i dziewięćdziesiąt pięć centów);
 - na rzecz Tetyany Grygorenko kwoty w wysokości 75 000 EUR (słownie: siedemdziesiąt pięć tysięcy euro);
 - na rzecz spółki akcyjnej Professional Business Solutions SA kwoty w wysokości 500 000 EUR (słownie: pięćset tysięcy euro);
- wraz z określonymi przez prawo odsetkami ustawowymi, naliczanymi od dnia ogłoszenia wyroku uniewinniającego wydanego przez Sąd Apelacyjny w dniu 11 stycznia 2017 r., w przeciwnym razie od dnia wystąpienia z niniejszym powództwem, do dnia zapłaty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- zastrzeżenie możliwości powołania się przez skarżących na wszelkie inne prawa, podniesienia przez nich innych zarzutów i wniesienia innych skarg.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnoszą jeden zarzut, dotyczący wystarczająco poważnego naruszenia normy prawa europejskiego mającej na celu przyznanie praw jednostkom. Skarżący zarzucają Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), który należy do struktur Komisji Europejskiej, umyślne naruszenie szeregu przepisów prawa europejskiego w sposób wystarczająco poważny poprzez ciężkie i oczywiste naruszenie granic swoich uprawnień dyskrecyjnych. OLAF nie wywiązał się z obowiązku przestrzegania zasady domniemania niewinności ani z prawnego obowiązku zbadania zarówno okoliczności obciążających, jak i uniewinniających oraz zamknięcia dochodzenia, jeżeli nie doprowadziło ono do ujawnienia okoliczności obciążających. Naruszenia te stanowią bezpośrednią przyczynę pewnej, bezpośredniej i rzeczywistej szkody poniesionej przez skarżących, za którą żądają oni odszkodowania na podstawie art. 340 i 268 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2019 r. – Design Light & Led Made in Europe i Design Luce & Led Made in Italy/Komisja

(Sprawa T-886/19)

(2020/C 61/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Design Light & Led Made in Europe (Mediolan, Włochy), Design Luce & Led Made in Italy (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: M. Maresca, D. Maresca i S. Pelleriti, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2019) 7805, doręczonej w dniu 29 października 2019 r., którą została odrzucona skarga do Komisji złożona przez nią na Koninklijke Philips N.V.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 105 TFUE.
 - Strona skarżąca podnosi naruszenie art. 105 TFUE przez to, że Komisja skorzystała niezgodnie z prawem z własnych uprawnień dyskrecjonalnych, decydując o nieprzeprowadzeniu bardziej szczegółowego postępowania wyjaśniającego w sprawie skargi złożonej przez stronę skarżącą. W tym względzie Komisja oparła się na nieprawidłowych ocenach przedstawionych dowodów naruszenia art. 101 i 102 TFUE, a poza tym nie uwzględniła należyście odnośnego utrwalonego orzecznictwa.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania art. 102 TFUE.
 - Zdaniem strony skarżącej zaskarżoną decyzją Komisja błędnie i bez jakiegokolwiek oceny o charakterze technicznym bądź prawnym przyjęła, że nie występuje prawdopodobieństwo stwierdzenia naruszenia art. 102 TFUE zarówno w odniesieniu do pozycji dominującej (dotyczącej istnienia programu patentów Philipsa i jego zachowania niezależnego od konkurentów i dostawców), jak i w odniesieniu do zachowań stanowiących nadużycie polegających na stosowaniu dyskryminujących cen, a także na narzucaniu zawierania umów licencyjnych z powodu rzekomych naruszeń zbioru patentów, które nigdy nie zostały wykazane.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego zastosowania art. 101 TFUE.
 - Komisja błędnie oceniła dowody naruszenia art. 101 TFUE, uznając, iż nie występowało prawdopodobieństwo, by PLP („Patent Licensing Program”) i umowy koncesji krzyżowych między spółkami Philips, Osram i Zumtobel stanowiły porozumienie lub praktykę uzgodnioną w rozumieniu tej normy, przyjmując bez zweryfikowania jednostronny charakter zachowań (które w konsekwencji stanowią jednak przyznanie naruszenia art. 102 TFUE) i nie uwzględniając, że również porozumienie przygotowane jednostronnie, takie jak to, o którym tu umowa, może – wręcz przeciwnie – kryć właśnie porozumienie zakazane. Do tego dochodzi fakt, że podmioty składające skargę do Komisji nie były zobowiązane do wykazania rzeczywistej szkody dla rynku dostawców, gdyż wystarczyło, by przedstawiły dowody, na podstawie których mogła i powinna była ona przeprowadzić pogłębioną analizę.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2020 r. – Skyliners przeciwko EUIPO – Sky (SKYLINERS)

(Sprawa T-15/20)

(2020/C 61/76)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Skyliners GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck i C. Stöber)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sky Ltd (Isleworth, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „SKYLINERS” – zgłoszenie nr 14 570 915

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 października 2019 r. w sprawie R 798/2018-4